

Sygn. akt I C 1567/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Irena Żarnowska-Sporysz

Protokolant: Karolina Sięka

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. W.**

przeciwko (...) **sp. z o.o. z siedzibą w O.**

o zadośćuczynienie

I. powództwo oddała

II. zasądza od powódki E. W. na rzecz strony pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 lutego 2017 r.

Powódka E. W. pozwem z dnia 21 sierpnia 2014 r. (k. 2-28) skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki kwoty 90.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz o zasądzenie

od strony pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. W treści uzasadnienia podała, że dnia 25 października 2012 r. z uwagi na silny ból spowodowany urazem palca, doznanym podczas gry w piłkę na zajęciach fizycznych, powódka zgłosiła się na Szpitalny Oddział Ratunkowy (...) w O.. Na miejscu lekarz stwierdził złamanie podstawy policzka środkowego palca V dłoni prawej z podwichnięciem i uszkodzeniem ścięgna. Powódka dnia

30 października 2012 r. została poddana zabiegowi operacyjnemu. Z uwagi na nieprawidłowe gojenie się rany powódka zgłosiła się na Szpitalny Oddział Ratunkowy (...) w O., gdzie założone jej opatrunek i zalecono dalsze leczenie w (...). Dalej w okresie od

9 lutego do 12 lutego 2014 r. powódka przebywała na Oddziale VI (...) Rekonstrukcyjnej Ręki SP Wojewódzkiego Szpitala (...)

w P.. Następnie podczas kontroli w dniu 19 marca 2014 r. w Poradni (...) Urazowo – Ortopedycznej Dorosłych Szpitala (...) w P., stwierdzono, że palec mały ręki prawej pozostaje w ustawieniu przymusowym w zgięciu stawu (...) 80 stopni i przeproście w stawie (...) 5 stopni, całkowicie zniesioną ruchomość czynną, ślad ruchu ruchomości biernej w stawie (...) oraz zachodzenie palca V i IV podczas zaciskania pięści. Wykonane RTG kontrolne ręki prawej wykazało niewielkie zwapnienia w obrębie powierzchni stawowej stawu (...). Stwierdzono, że leczenie powódki zostało zakończone. Powódka podniosła, że do dnia dzisiejszego nie odzyskała sprawności palca V ręki prawej, palec

w dalszym ciągu pozostaje w ustawieniu przymusowym, brak jakiegokolwiek ruchomości czynnej palca i nieznaczny ślad ruchu ruchomości biernej.

W ocenie powódki strona pozwana podnosi odpowiedzialność za powikłania po leczeniu szpitalnym będące efektem niedochowania przez lekarzy obowiązku działania z należytą starannością oraz za błędy lekarskie popełnione przez lekarza przy wykonywaniu zabiegu operacyjnego dnia 30 października 2012 r. Zdaniem powódki postępowanie lekarzy było nieprawidłowe wskutek czego palec powódki został całkowicie pozbawiony ruchomości. Powódka domaga się zadośćuczynienia, gdyż w związku

z zabiegami przebywała na zwolnieniach lekarskich przez dłuższy czas,

a konieczność uczestnictwa w rehabilitacji wiązała się z opuszczaniem zajęć szkolnych i rezygnacją z wyjazdów. Możliwości ruchowe i korzystanie

z umiejętności przez powódkę zostały ograniczone. Ograniczone zostały również możliwości wyboru wykonywania zawodu czy też rodzaju planowanych studiów. Znaczenie ma również nieestetyczny wygląd dłoni,

co jest źródłem dolegliwości psychicznych. Strona pozwana w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, odmówiła wypłaty zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 października 2014 r. (k. 36-70), strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu od powódki na rzecz strony pozwanej według norm prawem przepisanych. W treści uzasadnienia strona pozwana zarzuciła brak legitymacji procesowej biernej, podając, że odpowiedzialność osoby prawnej za naruszenie dobra osobistego może dotyczyć jedynie działania organu

w wyniku którego naruszono dobra osobiste. Natomiast personel medyczny szpitala prowadzonego przez stronę pozwaną nie pełni funkcji organu pozwanego szpitala. Tym samym powództwo powinno zostać oddalone. Dalej strona pozwana zarzuciła brak odpowiedzialności strony pozwanej co do zasady, gdyż powódka w żaden sposób nie wskazała jakiego rodzaju błędy miał popełnić personel medyczny. Podniosła, że powódka zgłosiła się do szpitala po pięciodniowej zwłóce od dnia doznania urazu. Lekarz udzielający świadczeń w ramach pomocy doraźnej postępował zgodnie z zasadami sztuki lekarskiej. Pacjentkę zakwalifikowano do leczenia rekonstrukcyjnego w trybie nagłym i została poddana operacji dnia następnego. Wybór techniki operacyjnej jest bez zarzutu. Brak żadnych wskazówek w załączonej dokumentacji leczenia, sugerujących nieprawidłową kwalifikację, brak doświadczenia zawodowego bądź brak ostrożności zawodowej w realizacji procedury medycznej. Personel medyczny nie popełnił żadnego błędu o charakterze błędu diagnostycznego, terapeutycznego czy technicznego.

Nie jest błędem w rozumieniu odpowiedzialności zawodowej, cywilnej, karnej, nieuzyskanie satysfakcjonującego wyniku leczenia. Nadto strona pozwana podniosła, że zadośćuczynienie w żądanej przez powódkę wysokości jest niezasadne i rażąco wygórowane.

W piśmie z dnia 3 grudnia 2014 r. (k. 92-95) pełnomocnik powódki podtrzymał w całości dotychczasowe żądania i wnioski oraz zaprzeczył twierdzeniom strony pozwanej poza wyraźnie przyznanymi. Wskazano, że strona pozwana jest biernie legitymowana. Ponadto żaden z pracowników strony pozwanej nie informował powódki o możliwości powstania powikłań przy dokonaniu standardowego zabiegu. Powódka uzyskała informację w szpitalu w P., że zastosowane metody leczenia pacjentki były niezgodne z obowiązującą sztuką lekarską. W jej ocenie dochodzona kwota zadośćuczynienia jest adekwatna do doznanych krzywd i cierpień.

(...) S.A. w W. oraz Towarzystwo (...) S.A. w W. po doręczeniu wniosków o przypozwanie i zawiadomień o terminie rozprawy nie zgłosiły interwencji ubocznej po stronie pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka doznała w dniu 25 października 2012 r. wysokoenergetycznego urazu palca V dłoni prawej podczas zajęć sportowych. Do leczenia zgłosiła się 29 października 2012 r. w poradni pozwanego szpitala, gdzie była zdiagnozowana i skierowana do oddziału urazowo – ortopedycznego, a tam leczona operacyjnie z rozpoznaniem: skręcenie V palca prawej ręki z uszkodzeniem torebki stawowej stawu (...) i ścięgna prostownika. U powódki przeprowadzono dnia 30 października operację palca. Z protokołu operacyjnego z 30 października 2012 r. wynika, że wykonano rewizję

stawu międzypaliczkowego, plastykę torebki stawowej, usunięcie interponujących tkanek ze stawu, transpozycję przyśrodkową ścięgna prostownika. Po wypisie zalecono wizytę kontrolną w dniu 9 listopada 2012 r która się odbyła i dotyczyła zmiany opatrunku. Powódka później już nie zgłosiła się już do tego szpitala.

Poczynając od dnia 9 lutego 2014 r. powódka kontynuowała leczenie w Oddziale (...) Rekonstrukcyjnej Ręki (...) Szpitala w P.. Hospitalizowana z rozpoznaniem: stan po urazie i leczeniu pooperacyjnym palca V ręki prawej. Stan po uszkodzeniu aparatu wyprostnego palca V ręki prawej, przykurcz palca V ręki prawej.

W dniu 11 lutego 2014 r. wykonano w tym szpitalu rekonstrukcję aparatu wyprostnego palca z usunięciem wyrosli kostnych paliczka podstawnego. Powódka została wypisana z zaleceniem kontynuacji leczenia w poradni przyszpitalnej tego ośrodka – wizyta w dniu 19 marca 2014 r.

w poradni urazowo – ortopedycznej. W badaniu stwierdzono: palec mały ręki prawej w ustawieniu przymusowym, zgięciu (...) 80 stopni i przeproście w stawie (...) 5 stopni, całkowicie zniesiona ruchomość czynna, ślad ruchomości biernej w stawie (...), czucie ukrwienia zachowane, zachodzenie palca V na IV podczas zaciskania w pięść.

Z opinii biegłego wykonanej na zlecenie sądu wynika iż powódka E. W. w związku z wypadkiem z dnia 25 października 2012 r. doznała obrażeń, skutkujących ostatecznie znaczą dysfunkcją palca V, funkcjonalnie porównywalną z jego utratą w stawie międzypaliczkowym bliższym. Biegły stwierdził też ,że strona pozwana nie dopuściła się żadnych nieprawidłowości dotyczących procesu terapeutycznego powódki. Leczenie operacyjne przeprowadzone po urazie zostało wykonane prawidłowo (podobnie jak drugie leczenie w innym ośrodku). Zarówno po pierwszym jak i drugim leczeniu powódka nie kontynuowała leczenia ambulatoryjnego i nie prowadziła żadnej rehabilitacji. Zabiegi operacyjne zostały wykonane prawidłowo , natomiast nie wiadomo jak prowadzona była kontynuacja leczenia , rehabilitacja a czynności te są niezbędne w procesie terapeutycznym, mają kluczowe znaczenie w osiągnięciu poprawnych wyników leczenia. Wykonane specjalnie dla potrzeb tej sprawy zdjęcia USG i RTG uwidoczniły utrwalone zastarzałe zmiany w obrębie stawu (...) oraz aparatu torebkowo więzadłowego które z jednakowym skutkiem mogą być wynikiem niewłaściwej rekonwalescencji jak też innych dodatkowych okoliczności nie związanych z samym procesem leczenia . W badaniach tych nie można stwierdzić zmian prowadzących do wniosków o jakichkolwiek nieprawidłowościach czy błędach operacyjnych

Ewentualny uszczerbek na zdrowiu może stanowić następstwo samego urazu, nie zaś skutek niewłaściwych, nieprawidłowych czy błędnych działań medycznych w procesie terapeutycznym tego urazu.

Biegły stwierdził 5% uszczerbek na zdrowiu u powódki na skutek doznanego urazu.

Dodał w opinii uzupełniającej ,że w świetle obecnej techniki i procedur medycznych dostępnych w ramach świadczeń NFZ na terenie kraju nie było możliwe zastosowanie innej metody leczenia.

Dowód: dokumentacja medyczna powódki (k. 10-24, 50-69, 117-118, 142), zeznania świadka K. D. (k. 131), zeznania świadka W. P. (k. 131-132), opinia biegłego R. H. (k. 165-168), opinia uzupełniająca biegłego R. H. (k. 213).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty których autentyczność i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Ponadto ustalenia stanu faktycznego zostały poczynione na podstawie opinii głównej oraz opinii uzupełniających biegłego sądowego lek. med. R. H. – traumatologa i ortopedy. W ocenie Sądu, zawarte w opiniach biegłego wnioski zostały wywiedzione zgodnie z zasadami logiki, w jednoznaczny i nie budzący wątpliwości sposób. Biegły odniósł się do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz rozważył zagadnienia opisane w odezwie, przedstawiając je w treści opinii w sposób przystępny i zrozumiały. Rzeczowość opinii i miarodajność przyjętych konkluzji, odpowiadająca wskazaniom doświadczenia życiowego i materiałowi zgromadzonemu w sprawie, nie pozwalały na

skuteczne zakwestionowanie ostatecznych wniosków. Nie było wniosków o wykonanie opinii przez innego biegłego, do opinii uzupełniającej biegłego dr H. nie było zastrzeżeń.

Nadto Sąd oparł się również na zeznaniach świadków K. D. i W. P. na okoliczność leczenia powódki w pozwanym szpitalu. Sąd dał im wiarę w całości. Ich zeznania należy ocenić jako jasne, logiczne i spójne. Dodatkowo korespondowały z ustaleniami poczynionymi przez biegłego sądowego co do prawidłowości działań podjętych w ramach procesu leczniczego.

Sąd pominął dowód z przesłuchania prezesa zarządu pozwanego szpitala w związku z cofnięciem wniosku przez pełnomocnika strony pozwanej w tym zakresie.

Sąd oddalił wniosek powódki o przesłuchanie świadków D. W.

i B. W. na okoliczność rozmiarów krzywdy doznanej przez powódkę albowiem wnioski zawarte w opinii biegłego nie potwierdziły tezy powódki o nieprawidłowościach w procesie leczniczym, co wyklucza odpowiedzialność strony pozwanej, a tym samym czyni zbędnym przesłuchiwanie świadków na wskazane okoliczności.

Sąd również oddalił wniosek o przesłuchanie powódki na okoliczność samego wypadku, uszczerbku na zdrowiu, winy strony pozwanej - z uwagi na treść opinii biegłego, która wyklucza istnienie działań strony pozwanej skutkujących powstałym uszczerbkiem na zdrowiu u powódki.

Zgodnie z art. 299 k.p.c. jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód

z przesłuchania stron. W okolicznościach niniejszej sprawy nie zaistniała okoliczność przewidziana w art. 299 k.p.c. Nadto należy zauważyć, że powódka nie dysponuje specjalistyczną wiedzą medyczną, a zatem jej zeznania stanowiłyby wyraz jedynie jej subiektywnej interpretacji zdarzeń

i nie mogłyby stanowić rzetelnej i miarodajnej podstawy dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie odpowiedzialności strony pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka E. W. domagała się zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kwoty 90.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, twierdząc, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za powikłania po leczeniu szpitalnym będące efektem niedochowania przez lekarzy obowiązku działania z należytą starannością oraz za błędy lekarskie popełnione przez lekarza przy wykonywaniu zabiegu operacyjnego palca V ręki prawej dnia 30 października 2012 r., a co miało skutkować tym, że powódka nie odzyskała pełnej sprawności palca V ręki prawej.

Roszczenie jej wynika z art. 445 w zw. z art. 444 i 416 kc.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W opinii biegłego sądowego nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości co do przeprowadzonego procesu terapeutycznego powódki. Stwierdzony uszczerbek na zdrowiu powódki jest następstwem samego urazu, a nie zaś skutkiem błędnych decyzji czy czynności lekarzy zatrudnionych w pozwanym szpitalu. Biegły również nie wykluczył, że brak całkowitego usprawnienia palca może być wynikiem przebiegu leczenia ambulatoryjnego czy rehabilitacyjnego, czego jednak nie można potwierdzić z uwagi na brak stosownej dokumentacji medycznej w tym zakresie.

W związku z powyższym powództwo wobec pozwanego szpitala jest bezzasadne. W konsekwencji orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku na podstawie powołanych przepisów prawa.

O kosztach sądowych, na które składały się koszty zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349). Sąd w pkt II sentencji wyroku zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłaty od pełnomocnictwa.